

særlig Lovgivningsopgave. Maaske ogsaa denne stærke Begæring om en Kommission kan have spillet en Rolle for Ministeren, det ved jeg ikke. I hvert Fald fik Bæverterkorporationen Afslag paa Andraget. Saa kom de til Kommunalbestyrelsen og spurgte, om vi vilde hjælpe dem ved at ophæve, hvad der blev vedtaget i 1882. Borgerrepræsentationen har da nedsat et Udvalg, og jeg har den noget tvivlsomme Glæde at være Formand og den foreløbige Leder af dette Udvalgs Arbejde. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at der inden for Udvalget er en ganske enstemmig Overbevisning om det rigtige i at gaa bort fra det, vi besluttede i 1882, nemlig ved Vedtægtsbestemmelser at hemme Drikfærdigheden og den alt for stærke Spiritusnydelse. Jeg synes, at jeg vilde staa i et ganske ualmindeligt forvrøvlet Lys, naar jeg paa den ene Side skulde virke i den antydede Retning paa det Sted, hvor jeg har en Del af mit Arbejde, og paa den anden Side her paa Rigsdagen skulde yde Tilslutning til en Kommission, hvis Resultat — desværre, maa jeg sige, er min Overbevisning i den Henseende noget forskellig fra Ordførerens — vil komme til at gaa i stik modsat Retning af det, jeg arbejder paa det andet Sted. Dette til Forklaring af, at jeg har taget et Særstandpunkt. Men med Hensyn til selve Sagen vil jeg gerne sige, hvorfor jeg mener, at denne Kommission er overflødig eller skadelig.

Hvad vil denne Kommission komme til at bestille? Derom gives der Oplysninger i Indenrigsministerens Skrivelse, som findes i Bilagene til Ændringsforslagene Sp. 927 ff. Ja, det første, man vil gøre, er naturligvis en omhyggelig og videnskabelig Udforskning af Alkoholens Væsen og Betydning, om den altid er en Gift, om den i nogle Forhold kan betragtes som et Næringsmiddel osv. Jeg vilde indtil for kort Tid siden være gaaet ud fra, at en omhyggelig Granskning — og det hurtigt og utvivlsomt — vilde føre til et Resultat, til hvis Opnaelse der ikke trængtes til nogen Kommission, det nemlig, at Alkohol selvfølgelig altid er Gift, altid er skadelig for den menneskelige Organisme, og at det er en Misforstaaelse at tro, at den under nogen som helst Forhold kunde have nogen Betydning som Ernæringsmiddel. Men nu kommer der løjerligt nok virkelig paa dette Punkt et Arbejdsstof for en Kommission. Der har nemlig mellem virkelig videnskabelige Fysiologer længe ulmet en stærk Misfornøjelse mod det Dilettanteri, som spredte sig og spræl-

lede paa dette Omraade. Denne Misfornøjelse har endelig givet sig Udslag i en samvittighedsfuld videnskabelig Undersøgelse. Da jeg for en Maanedstid siden i et udenlandsk Blad læste en Beretning om nogle videnskabelige Fodringsforsøg, som vare foretagne i Amerika paa Mennesker, amerikanske Statsembedsmænd, som vare engagerede til at lade sig fodre med forskellige Stoffer, navnlig med Alkohol, for at man kunde forsøge, om Alkohol kunde erstatte andre Næringsmidler, troede jeg først, fordi det kom fra Amerika, at det kun var en Skrøne, som man siger i Norge. Nu skal man jo for Resten efterhaanden vænne sig af med, at det er Usandhed alt, hvad der kommer fra Amerika. Man skal snarere gøre det modsatte, nemlig tro, at Amerika ikke saa godt kan stole paa Aftaler, der sluttes med Europa. Jeg var dog noget i Tvivl med Hensyn til disse Undersøgelser, men saa blev min Opmærksomhed henvendt paa, at en af Frankrigs allermest udmærkede Videnskabsmænd, Professor Duclos, har taget sig af denne Sag og har bragt et Referat, en videnskabelig, indgaaende kritisk Undersøgelse af, hvad der er foregaaet i Amerika. Han er en af Frankrigs allermest udmærkede Videnskabsmænd, Pasteurs ældste og kæreste Elev og nuværende Leder af Institut Pasteur i Paris. I det sidste Bind, i Decemhernummeret af Meddelelserne fra Institut Pasteur, findes der Oplysninger sigtende til den her omtalte Undersøgelse, og deri vises det virkelig, at ved en saa videnskabelig Undersøgelse, som det ovenhovedet er muligt at anstille, er man kommen til det Resultat, at Alkohol er et aldeles uundværligt, i alt Fald et saare betydningsfuldt Næringsmiddel, som vel ikke kan erstatte kvælstofholdige Forbindelser, men baade Fedtstoffer og Kulhydrater, og det har vist sig, at man kan opnaa en Arbejdspræstation som Følge af Alkohols Indgivelse, som ganske svarer til, hvad der kan opnaas ved en vis Mængde Fedtstoffer og Kulhydrater. Jeg skal erkende, at paa Fysiologiens Omraade skifte Teoriene ret hurtigt, og jeg staar ikke inde for, hvad selv en saa udmærket Videnskabsmand som Erneste Duclos har fremsat, men alligevel tror jeg dog, at det er Udtalelser, som fortjene den allerstørste Opmærksomhed, navnlig naar man ser dem i Belysning af, at den nationale Visdom altid har anset Gæringsstoffer og Alkoholstoffer for unødvendige Fodringsmidler. Denne Visdom kan maaske være større end den videnskabelige, som synes at have